

דברות קודש

מאת
נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת בשלה

נאמטא

כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה

או לעילוי נשמת

ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:

א.ש. אשדוד

0527627127

על פרשת השבוע

פנינים נבחרים משנת תשפ"א

מתוך שולחן הטהור ליל שבת קודש

'וכפל השמיעה למעם הנוכר גם לרמוז להם שיהיה עסק התורה בחשק גדול שהגם שעודנו לומד יתאוה ללמוד עוד וזה יגיד שאינו שבע וקץ בלימודו'.

הרי שלימוד באופן זה יצילנו וישמרנו מכל המחלות, ואדרבה, כמה שרואים אנו שקשה ללמוד בתקופה זו מכל מיני סיבות, הרי שזו הראיה שבהא תליא הישועה, ולכן עלינו להתאמץ בכל יכולתנו בלימוד התורה, ולהוסיף זמן במשך היום ללימוד התורה, ויעזור ה' שנחלץ מהרה מכל הדברים הקשים ויתבטל מעלינו כל גזירות קשות ונוכה לאמונה אמיתית ולביאת משיח צדקינו במהרה בימינו, אמן.

איתא בפרשתו, 'כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך' (שמות פ"ו כ"ו) היינו שאם רוצים לינצל ממחלות מהו העצה, התורה אומרת שהעצה הוא 'והיה אם שמוע תשמע לקול ה' אלוקך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצוותיו ושמרת כל חוקיו' (שם), ובאור החיים הקדוש מפרשו על אם תקיימו ללמוד וללמד לשמור ולעשות, 'אם שמוע' הוא ללמוד 'והישר בעיניו תעשה' הוא ללמד 'והאזנת כל חוקיו' זה מצוות עשה 'שמרת כל חוקיו' זה מצוות לא תעשה. ואומר שם בתחילה שבאיזה אופן צריך להיות לימוד התורה, שלימוד זה ישמור עליו שלא יבוא עליו מחלות, וכותב שם בזה הלשון

מתוך דעוא דרעזין

מאוד לאדם לכוון בתפילתו ולהתפלל כמו שצריך, וכל זה מחמת מירדות הזמן, וכל מיני מניעות המשתרגים עליו. ובפרט בעת כזאת עם כל הבלבול השורר בעולם יש שיתקשה האדם מאוד להתפלל ולכמא תיבות התפילה בשפתיו, לכן צריך לידע שמכל מקום יכולים לכל הפחות לצעוק אל אבינו שבשמים באיזה לשון ובאיזה אופן שיהיה, ובוודאי שקרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת.

ובן היה מעשה אצל הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב ז"ע, שכשהיה פעם בבית"כ נישא אחר התפילה לאיזה אברך ודיבר אליו באופן בלתי ברור בלי חיתוך הדיבור, והאברך הנ"ל לא ידע מה ארע לו להרה"ק מבארדיטשוב, מדוע אינו יכול לדבר כראוי, ולא הבין מה רוצה ממנו הרה"ק מבארדיטשוב, וכן נשנה הדבר כמה פעמים, עד שהאברך הרהיב עוז ושאל את הרה"ק מבארדיטשוב מה הוא אומר, אמר לו הרה"ק מבארדיטשוב, הלא כך ממש דיברת אתה לפני כן בתפילה עם הריכונו של עולם, ואם אינך מבין מה אני מדבר אליך איך

ראיתי בספר דברי ישראל שמפרש משם זקינו הרה"ק רבי יחזקאל מקאזמיר ז"ע, על דברי רש"י בפסוק 'ופרעה הקריב וכו' ויצעקו ישראל אל ה'" (יד י) ופירש רש"י, תפסו אומנות אבותם. וביאר משם זקינו ז"ל שבני ישראל צעקו 'טאטע טאטע' (אבא אבא) וזהו תפסו אומנות אבותם, וזאת משום שלא יכלו אז להתפלל כראוי, אבל לצעוק 'טאטע' זה כן יכלו, ובוזה ניצלו.

ואמרה לי זקינתי הרבנית מכאסטאן ע"ה, שאצלם בעזרת נשים, לא ידעו הנשים כלל להתפלל, לכן הכניסו חבית לעזרת נשים, ונכנס בתוכו אברך והוא אמר בקול את כל התפילה, וכל הנשים אמרו אחריו, ופעם כשדחקו מאוד מסביבו, והיה ירא שיתהפך עם החבית יחד, צעק לנשים 'אל תדחפו את החבית' וכל הנשים שלא ידעו כלל את תיבות התפילה חשבו שמה שאמר זהו גם כן מחלק התפילה לכן כל הנשים אמרו אחריו 'אל תדחפו את החבית'.

בחיום הזה ב"ה אפשר דרא, וכולם יודעים להתפלל ולקרוא כראוי, אבל ישנם מצבים שקשה עד

תרצה שהשי"ת יבין בקשותיך מבארדיטשוב קיבלו, ונהנה מאוד ותפילותיך. מתשובת היהודי הפשוט.

עוברא זאת מתאמת לדברים שאמרנו, שבוודאי שמוטל על כל אחד ואחד להתפלל כראוי עם פירוש המילות, אך צריך שידע האדם שבכל מצב יכול הקב"ה לשמוע את קולנו, ובמצבים שאי אפשר להתפלל במנוחת הנפש וברוגע, או שהאדם אין לו פנאי כרגע והוא זקוק לישועה, אזי שיצטק בכל לשון להשי"ת אשר בוודאי ישמע לקולנו.

השיב לו האברך תשובה ניצחת שיש חילוק, שהרי כשילד קטן טרם שיודע לדבר, ומוציא מפיו הבהרות משונות אזי סתם אנשים לא יבינו כוונתו, משא"כ אביו ואמו תמיד יבינו מה שבנם הקט רוצה מהם למרות שאינו מדבר כראוי, וכמו כן הקב"ה שהוא אבינו שבשמים הוא בוודאי מבין את עמו ישראל גם כשלא מדברים אליו בשפה ברורה, והרה"ק

שבת קודש פרשת בא תשפ"ב

שבת התכנסות לכלל אנ"ש להגל יומ"ד קמא של כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע

שולחן הטהור ליל שבת קודש

אל תחמיצנה, ולכן מקיים כעת דין שמירת מצות שלא יחמיץ המצוה, והשי"ת יזמין לו קמח שמורה אחרת על חג הפסח, זכותו יגן עלינו.

דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שם לבית אבות שם לבית (שמות יב ד). והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחמו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים. ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם (שם פסוקים ו-ז).

לבאורה יפלא שבציווי שצוה ה' את משה, כתיב שיאמר לכלל ישראל שישמו הדם קודם על המזוזות ואח"כ על המשקוף. ולהלן (שם פסוק כב) כשמשנה דיבר אל כלל ישראל

ושמרתם את המצות וגו' (שמות יב ז). וברשי"י ושמרתם את המצות - שלא יבאו לידי חימוץ, מכאן אמרו, תפח, תלמוש בצונן. רבי יאשיה אומר, אל תהי קורא את המצות, אלא את המצוות, כדרך שאין מחמיצין את המצות כך אין מחמיצין את המצוות, אלא אם באה לידך עשה אותה מיד.

במוצאי שבת קודש יחול יומא דהילולא קדישא של זקיני הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע, ומסופר עליו (שיח שרפי קודש (ח"ב אות תכד)) שפעם אחת קודם חג הפסח הגיע אליו אורח, ולא היה לו שום אוכל בבית לתת לו, והיה לו קמח שמורה לחג הפסח, ובישל ממנו מאכל ונתן לו לאכול, ואמר הרבי רבי דוד, שעיקר השמירה הוא לשמור מחמוץ, וכתיב ושמרתם את המצות, ודרשו חז"ל (מכילתא מס' דפסחא ט) מצוה הבא לידך

ה דברות שבת קודש פרשת בא תשפ"ב קודש

ב) היינו שלא אמרו איך נקח צידה רק האמינו בה' ובטחו בישועתו ולא לקחו רק הבצק ואפו מצות,

והנה פסח שאכלו ישראל בזמן המקדש על שום שפסח המקום ברוך הוא על בתי אבותינו וגו', ועל כן הוא ית"ש קורא בתורתו את שם החג חג המצות, שהוא ית"ש משבח את כנסת ישראל שאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות וגם צידה לא עשו להם, וכנסת ישראל קוראים את שם החג חג הפסח, משבחים להקב"ה על שפסח על בתי בני ישראל וגו' בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל.

גם בתפילין מצינו ענין זה, שבתפילין של עם ישראל מה כתיב ביה, שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד, ובתפילין של הקב"ה איתא בגמרא (ברכות ו.), שכתוב בהו ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ (דברי הימים א יז כא). שכלל ישראל משתבח בהשי"ת, והשי"ת משתבח בכלל ישראל.

דבר זה גם מצינו בענין אחר, דהנה היום היה יום הארצייט הראשון של כ"ק אאדמו"ר זצ"ל, ופעם דרש בשבת הגדול כאן בבית מדרשינו על הפסוק והשיב לב אבות על בנים ולב

אמר להם, ולקחתם אגודת אוזב ומבלתם בדם אשר בסף והגענתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף. וצריכים להבין למה שינה משה רבנו הסדר שאמר לו השי"ת.

ובספה"ק באר מים חיים כתב לבאר הטעם ששינה משה רבנו הסדר, דשתי המזוזות רמזו למשה ואהרן, שהם ב' עמודים אשר כל בית ישראל נכון עליהם, והמשקוף הוא רמז להקב"ה המשקיף עליהם לטובה, ולכן הקב"ה הקדים בדבריו ב' המזוזות לחלוק כבוד למשה ואהרן, אבל משה הקדים המשקוף לכבוד השי"ת.

ענין זה אנו רואים בכמה מקומות, דהנה יום טוב פסח נקרא בכל התורה חג המצות, ובפי ישראל קוראים אותו בשם חג הפסח, ובספה"ק בבני יששכר (ניסן מאמר י א) מביא טעם לזה בשם הרב הקדוש המפורסם בישראל בתורה ובקדושה כבוד שמו מו"ה לוי יצחק מבארדיטשוב זצוק"ל, דהנה כתיב בתורה ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות וכו' וגם צידה לא עשו להם (שמות יב טז), והשי"ת שיבחם בזה על ידי נביאו, כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורך וכו' לכתך אחרי במדבר וגו' (ירמיה ב

בנים על אבותם (מלאכי ג כד), ואמר בדרך הלצה, שהביאור ב'והשיב לב אבות על בנים', שהאב אומר 'ישר כוח להבן שנתן לו את הזדמנות לדרוש בשבת הגדול, שבדרך כלל אני הייתי דורש בשבת הגדול, ולכבודו של כ"ק אבי מורי ז"ל, כיברתי אותו באמירת הדרשה אז.

ויש לומר עוד בביאור הפסוק, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם. שכוונת 'והשיב לב אבות על בנים', הוא על מה שהאבות צריכים להגיע להפעולות של הבנים, שעושים תיקון לנשמת אביהם ע"י אמירת קדיש, וניגונים בתפילה לפני העמוד ולומדים משניות. וכוונת 'לב בנים על אבותם', הוא על מה שהבנים מצפים שאביהם יהיה בשבילם מליץ יושר בשמו מרומים.

וגם זה מבחינה זאת, שהאבות מצפים לעבודתם של הבנים, והבנים מצפים שהאבות יהיו בשבילם מליצים ישרים מעלמא דקשומ.

בספה"ק נועם אלימלך כתב לבאר הפסוק (שמות י כא) ויאמר ה' אל משה נטה ירך על השמים ויהי

חושך על ארץ מצרים. וכתב לבאר פסוק זו בהקדם ביאור על הפסוק 'יוצר אור ובורא חושך' (ישעי' מה ז), ומביא שם שכבר דקדקו קמאי למה כתיב באור לשון 'יצירה' ובחושך לשון 'בריאה'. וכתב, ולי נראה כי השי"ת ב"ה ותורתו הקדושה נקראו אור אין סוף, וזה שאמר הכתוב (בראשית א ד) 'וירא אלוקים את האור כי טוב', פירוש האור הוא נקרא התורה הקדושה, וכשלומד אדם את התורה לשמה נקרא אור 'כי טוב', משא"כ אם לומדה שלא לשמה חלילה, וזה פירוש 'וירא אלוקים וכו'', פירוש הקב"ה הוא משגיח על התורה הזאת שאדם לומד לשמה ולא כשלומד שלא לשמה, כי הבורא ב"ה אינו כבשר ודם שאף שהדבר הוא לפניו ואינו נסתר מנגד עיניו יכול הוא שלא לראות אותו הדבר, וזה הפירוש 'יוצר אור', כי התורה הקדושה הוא אור פשוט אין סוף בלי צורה, וכשהאדם לומד התורה ומלבש עצמו בהאור אין סוף, אזי לפי מדריגתו של הצדיק ההוא יש לו צורה לאור הזה, לפי מדריגתו של הצדיק ההוא המלוכש בו, וזהו 'יוצר אור', כי קודם בריאת עולם היה האור התורה התפשטות בלי צורה, אבל אחר בריאת עולם כשאדם לומד את התורה ומלבש עצמו בהאור, אזי האור ההוא יש לו צורה

בספה"ק נועם אלימלך כתב לבאר הפסוק (שמות י כא) ויאמר ה' אל משה נטה ירך על השמים ויהי

וזה גם הביאור במה אמרו חז"ל (מכות ג:): רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שהקב"ה רצה לזכך את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שע"י התורה והמצוות זוכים לזכך העולם, עכד"ק.

זכינו שכ"ק אבי ז"ל ע"י עבודתו בקודש זיכך את העולם, ובפרט כאן שהיה מגיע מזמן לזמן והוא זיכך את האויר של בית המדרש ע"י עבודתו בתורה ובתפילה, ויהי רצון שזכותו - בשתי המובנים - יגן עלינו, ועל כל הנלויים אליו ועל כל כלל ישראל עדי נוכח לביאת גוא"צ בב"א.

כנ"ל, וזהו "יוצר" לשון צורה, כי הצדיק עושה לו צורה.

ובתב שם עוד בנועם אלימלך שבזה יובן מה שרגילים לומר 'זכותו יגן עלינו', ולמה יתן הצדיק זכותו לאחר, הלא טוב לו שיקח לו לעצמו לעוה"ב שהוא אין סוף, אלא יש לפרש שזכות הוא לשון 'זך', דהיינו מה שלומד תורה לשמה, אזי זכות האור שהוא מושך על העולם היא העומדת לדורו ומגין עליהם. וזהו פירוש 'נטה ירך על השמים', שתטה מכאן האור שלך שלא יגין עליהם, אזי ממילא יהיה 'חושך על ארץ מצרים'.

קידושא רבא בצפרא דשבתא

שמחת בית צדיקים לרגל הולדת הנכדה לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בת לחתנו הרב רבי מרדכי גאלדמאן שליט"א.

לסדר מגין החדשים, שיהא אייר קרוי שני, סיון שלישי.

כשנולד תינוק בזה העולם, אזי התינוק אינו יכול לדבר וללכת, וצריכים להאכילו ולהשקותו, הוי אומר שהוא באותה בחינה של

החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי

השנה (שמות יב ב). ומפרש רש"י (שם)

החודש הזה - הראהו לבנה בחידושה, ואמר לו, כשהירח מתחדש יהיה לך ר"ה. ואין מקרא יוצא מידי פשוטו, על חדש ניסן אמר לו, זה יהיה ראש

ידועים דברי רש"י בתחילת פירושו על התורה (בראשית א א) אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים (תהלים קיא ו) וכו'. ויש לומר שכוונת רש"י שחומש בראשית עד החודש הזה לכם הוא ענין של המצוות בכוח, ומהחודש הזה לכם, הוא ענין של המצוות בפועל, ועבודתנו הוא לעשות המצוות בבחינת הוצאה מכוח אל הפועל.

ויש עוד להטעים ולומר שכשנולדת בת זו בחינה של בראשית, והוא בחינת כוח, וכשאנו מאחלים שיוכה אביה לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים, כוונתנו שהיא תזכה להוציא הדבר מהכוח אל הפועל.

יעזור השי"ת שחתני רבי מרדכי ובני ביתו שתחי' יזכו לגדלה לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ושנוכה יחד עם מחותני היקר הרה"צ רבי שמשון אהרן שליט"א, לראות מלוא חפניים נחת וקדושה ממנה ומכל יוצ"ח. עדי נזכה לכיאת גוא"צ בב"א.

הלכנה בתחילת החודש, שבקושי יכולים לראות אותה, אמנם כמו בלבנה שאנו יודעים שהגם שבתחילת החודש אין רואים אותה, אבל במשך החודש תגדל עד שבאמצע החודש תהיה במילואה, כן הדבר עם התינוק, אמנם כשהוא נולד הוא קטן, אבל אנו יודעים שבעזרהשי"ת זה הקטן גדול יהיה.

אבל הברכה שלנו, שהתינוקת שנולדה לא רק שהיא תהיה גדולה - וכמו שאמרתי פעם שהלשון של גדולה הוא לשון של חסד כמו שנאמר (דברי הימים א כט יא) לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש, ומבאר המהרש"א (ברכות נה.) שבפסוק זה מרומזו הו' מדות, וגדולה היא חסד - אלא היא תשפיע גם על אחרים שגם הם יגדלו בתורה ועבודת ה' ובמעשים טובים.

וזה מרומז כמה שנאמר בפסוק ראשון הוא לכם לחדשי השנה, וכמו שמפרש רש"י שזה יהיה ראש לסדר מנין החדשים. שלא רק אצלה תהיה בחינת חידוש הלבנה, שתגיע בעזרהשי"ת לגדלותה בבחינת לבנה במילואה, אלא היא תשפיע שגם אחרים תהיו גם בבחינה זו.

הקמת מצבה לכ"ק אדונינו מורינו ורבינו רבי פינחס דוד זיעועכי"א
אור ליום שישי ה' שבט תשפ"ב

לדורות הבאים זכר מי היה האיש,
אנחנו עדיין זוכרים מי היה האיש,
אבל לדורות הבאים שידעו מי היה
האיש.

נוסח המצבה מתחיל 'איש היה
בדורותיו צדיק תמים', נוסח
זו מופיע במציבה של כ"ק זקניו ז"ל,
וגם אצל המצבה של זקני האדמו"ר
הזקן זי"ע, אבל כשערכו המצבה,
חשבתי שנוסח זה מבטא האופי של
אבי ז"ל שהוא היה צדיק תמים.

'גדולתו בתורה נודעה בשערים', היה
ידוע בישיבת פוניבו
מהתלמידים החשובים בישיבה, וגם
כשנהיה חתן אצל זקני גאב"ד חוסט
זצ"ל, כמה הוא היה משתעשע אתו
על גדולתו בתורה.

'בהרבצת תורה השקה עדרים',
בשיעורים שהוא אמר
בבית מדרש חוסט רבות בשנים, וגם
על הכולל שהיה לו, שזכה להרביץ
תורה שם לתקופה ארוכה.

'ועבד הלוי את קונו מתוך יסורים',
כל אחד שהכירו ידע על סבלו

אנו עומדים כאן היום בהירצויי של
כ"ק אאמו"ר זי"ע, בדרך העולם
כשמתאספים ליארצייט או להקמת
מצבה מתאספים יחד כל בני המשפחה,
בהלוויה לא היה אפשרות לבני
המשפחה להגיע והגעתי לארץ ישראל
עם הארון של כ"ק אבי ז"ל לכד,
וחשבו שלכל הפחות להקמת הצבה
יהיה יכולת לבני המשפחה להגיע,
אבל גם לזה לא זכינו, ודרכי ה'
נסתרים, שגם היום לא היה יכולים
בני המשפחה להגיע מפני ההגבלות
של השלטונות, ורק אחי כ"ק אדמו"ר
שליט"א ממונסי שליט"א הגיע.

ולבן אני עומד כאן כנציג ובשליחות
של בני המשפחה, אמי מורתי
שתחי', אחיי ואחיותיי שתחי', ואני
מבקש מחילה בשמם, כולם רצו להגיע
ולהיות פה ולא נתנו להם להגיע.
שהטאמא ז"ל יהיה מליץ יושר בשביל
כולם ובשביל כל בני המשפחה.

ראשית כל נקריא קצת מהנוסח של
המצבה, אחד מהענינים של
מצבה, כדי שיהיה לדור אחרון, והגם
שאנו מקווים שיעמוד כבר עם תחיית
המתים, אבל ח"ו אם לא, כדי שיישאר

דברות שבת קודש פרשת בא תשפ"ב קודש

י

כאב"ד חוסט, והרכיץ תורה שם כרב
בית המדרש יותר מיובל שנים.

יעזור השי"ת שיהיה מליץ יושר
בשביל כולנו ובשביל כל
המשפחה.

ואומר מדברי תורתו מה שאמר לי
משמו הר"ר פינחס דוד פיין
הי"ו בשבת שעברה, ואיני יודע אם
זה דבר שאמר מדעת עצמו, או שהוא
אמר ממה שראה כתוב במקום אחר.

בברכת רצה בשמונה עשרה אומרים,
'ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון' וכתב הטור (או"ח
קכ) אע"פ שאין עתה עבודה מתפללין
על התפילה שהיא במקום הקרבן
שתתקבל ברצון לפני השי"ת. ובמדרש,
יש מיכאל שר הגדול מקריב נשמתן
של צדיקים על המזבח של מעלה ועל
זה תקנו ואשי ישראל. ועיין בבית יוסף
(שם) שכתב, שדברי מדרש אלו מובאים
בתום' (מנחות קי). וכתב הבית יוסף
שלפי זה הכי פירושו 'ואשי ישראל',
כלומר אנשי ישראל הנקרכים על יד
מיכאל, או יהיה מלשון אשה ריח
ניחוח כלומר קרבנות ישראל, דהיינו
נפשותיהן שהן עצמן נקרבות על ידי
מיכאל, גם תפלתם של ישראל הכל
תקבל ברצון.

הרב, עם כל הייסורים שעבר במשך
כל ימי חייו.

'המשיך דרך אבותיו בנמילות
חסדים', כמה הוא עשה
בענין הכנסת אורחים וכל מיני עניינים
של גמילות חסדים, זה מה שהוא
ראה אצל הוריו, ודרך זו הוא המשיך
כל ימי חייו, ובאותו אופן גם נשא
בצער לכבות נשברים.

'למזבת הכלל שם לילות כימים',
תמיד חיפש מה הוא צורך
הכלל, ובחומת הכשרות גדר גדרים,
עם כל העסק שלו בעניני כשרות, גם
היה הראשון שנתן הכשר על חנויות,
עד אז היה סומכים על הבעל החנות
שהוא ירא שמים, הגיע אבי ז"ל ואמר
שאי אפשר לסמוך על בעל החנויות
והנהיג את הענין של ההכשרים על
החנויות.

'איש חזון רב פעלים', היה אדם עם
חזון, לחשוב מה הוא הצרכים
של הציבור, ברוחו הגה והקים מבצרים,
כמו המוסד של 'חי לייפליין' לילדים
חולים, והארגון של נחת, לעזור לנשים
עם ביטוח, ולעזור לניצולי השואה.

מילא מקום אביו כאדמו"ר מבאסטאן,
וגם היה ממלא מקום חותנו

מבאר ענין המציבה, מפני שהקבר על אם הדרך, ויש לחוש לחטוטי קברי. הש"ך על התורה מבאר, שיעקב הקים מציבה לרחל, כדי שיכירו בניה את המקום ויבואו להתפלל שם, להקל הגלות מעליהם. היוצא לנו מדבריו שאחד מהענינים של מציבה הוא כדי שיהיה מקום להילדים של הנפטר שיוכלו להגיע להתפלל, והנפטר ימליץ טוב בעדם ויעלה תפילתם לפני השי"ת.

ויש לומר עוד בענין זה, נשמה בשעת היארצייט עולה למקום מנוחתו בשמי מרומים, ויש לו פחות שייכות עם עולם הזה, הוא יותר שייך לעולם הבא, ולכן אני מציבים מצבה, שמצבה הוא מלשון ניצב, שהנשמה עולה מעלה מעלה בעולמות העליונים, ואף על פי שידוע שהאדם בעולם הזה הוא הולך, ובעולם הבא הוא בבחינה מסוימת עומד, אבל בדרך כלל הנשמה בעולם העליון עולה כל הזמן מעלה מעלה, ומתרחק יותר ויותר מעולם הזה, המציבה תפקידה שהנשמה יתייצב ויהיה לה אחיזה גם בעולם הזה, לא לשכוח מעולם הזה, זה המקום שילדיו מגיעים ומתפללים, ומזכירים להנשמה שהוא השאיר ילדים בעולם הזה, שהוא השאיר יהודים שהיה מקורבים אליו בעולם הזה, שהוא לא ישכח מהם

בקיצור של"ה כתב, שלא יאמר בברכת רצה 'ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון', רק יאמר 'ותפלתם באהבה תקבל ברצון', כי קאי על 'ואשי ישראל' שהם נשמות הצדיקים הנקרבים ע"י מיכאל כהן גדול של מעלה, שלא יתפללו ח"ו על מיתת צדיקים.

אבי ז"ל אמר דבר זה בחיים חיותו, והוא היה אחד מנשמות הצדיקים שהקריבו על המזבח של מעלה.

השלחן ערוך הרב (שם ב) כתב, 'ואשי ישראל' הן נשמות הצדיקים המקריב מיכאל שר הגדול על המזבח של מעלה, ולמטה הן הקרבנות שמקריבים הצדיקים ומוסרים נפשותיהם להקב"ה על כל דבור ודבור היוצא מפייהם המכונה בשם מזבח.

כבר הזכרתי שאבי ז"ל היה בעל יסורים נורא, ועבודתו היה בבחינה של 'ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון' שאפילו בעולם הזה עבודתו היה במסירת נפש.

המקור לעשיית מציבה הוא מה שנאמר (בראשית לה ו) ויצב יעקב מצבה על קבורתה הוא מצבת קבורת רחל עד היום. בספורנו (שם)

הגונים וזרעא של קיימא, ואך טוב וחסד עם כל מיני השפעות טובות, תהיה גם מליץ יושר גם בשביל כל אלו שהיה מקורבים אליך, ובשביל כל אלו בכל הקהילות שהיו קשורים אליך שיהיה להם כל מה שזקוק בשבילם.

אמרתני במשך ימי השבעה שאבי הקים פה בעולם הזה כל מיני ארגונים, ואני בטוח ששם בעולם העליון הוא גם יקים ארגון להביא את הגאולה שלימה, תהיה מליץ יושר בשביל כלל ישראל, כמה ישועות אנו זקוקים, כמה שאנשים עוברים בעולם הזה כל מיני תלאות וצרות, כמה חולי ישראל זקוקים לרפואות, ובפרט בתקופה אחרונה שיש הרבה חולים ר"ל, שישלח להם השי"ת רפואה שלימה, עדי נזכה שיקוצו וירגנו שוכני עפר עם ביאת גוא"צ כב"א.

בשמי מרומים, וידאג בשבילם גם כשעולה למקום מנוחותו בעולם העליון, לא לשכוח מאלו שהשאיר בעולם הזה, וזה ענין המציבה, מציבה הוא מקום שמגיעים אליו להתפלל, וכך מתייצבת הנשמה ויש לו עדיין אחיזה בעולם הזה, שאילולא המציבה, הוא יעלה בעולם העליון מעלה מעלה, וחלילה ישכח מאיתנו בעולם הזה.

ובכן אנו מתחננים אליך טאמע! אל תשכח מאיתנו, אל תשכח מאיתנו בעולם הזה, כמה אנו זקוקים לעזרתך בעולם הזה, כמה ישועות צריכים בעולם הזה, די טאמע זאל זיין א מליץ יושר קודם כל בשביל די מאמע זאל זיין גיוונט, שיהיה לה אריכת ימים ושנים טובים עם בריות גופא ונהורא מעליא, וגם בשביל כל הילדים והנכדים שיהיה להם זיוונים

בלחיים לאחר סיום ששה סדרי משנה שנלמד
לע"נ כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע - יום שישי ה' שבט תשפ"ב

להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר (משלי ה כא) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא.

אמרנו כעת את המשנה האחרונה של כל הששה סדרי משנה, אמר רבי יהושע בן לוי, עתיד הקב"ה

וענין זה קשור להמשך המשנה, אמר רבי שמעון בן חלפתא, לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר (תהלים כ"א), ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. ואמר כ"ק אאמו"ר ז"ע בשם הרה"ק המגיד ממעזריטש ז"ע, בסיום משניות לשלשים של אביו - כ"ק אאמו"ר ז"ע, ש'כל' הוא ראשי תיבות כהן, לוי, ישראל, ובספרים הקדושים מובא, (ובמדומני שראיתי ענין זה בשם אחד מאדמו"ר בעלזא) שליהודי יחידי אין אפשרות לקיים את כל התרי"ג מצוות בעצמו, שהלא יש מצוות ששייכים רק לכהנים, כמו נשיאת כפיים, ויש מצוות ששייכים רק ללוויים, ויש מצוות ששייכים לישראלים, וכשיש הכלי מחזיק ברכה לישראל שהוא השלום, אז יכולים לקיים כל התרי"ג מצוות, שכשיש כהן לוי וישראל והמה באחדות, אזי יכולים לקיים כל התרי"ג מצוות, כי אז הם כולם יחד קומה שלמה.

והנה אמרנו שכל אדם יכול לזכות רק לש"י עולמות, שזה חצי מתר"כ מצוות, ואיך הוא יכול לזכות לחצי השני, ע"י שהוא מתאחד עם היהודי השני, אז ביחד הוא יכול לזכות לקיום כל המצוות.

בפסוק הנ"ל כתיב 'יש' והמשנה דורשת אותה לשלש מאות ועשרה עולמות, וצריכים להבין הלא בפסוק נאמר 'יש', ולמה דרשו חז"ל מזה לשלש מאות ועשרה עולמות שאין זה משמעות הכתוב. ויש לומר דהקב"ה ברא את העולם יש מאין, וכל העבודה של האיש הישראלי בעולם הזה הוא להפוך את הישות שבו לבחינת אין, שידע שכל מה שיש לו בעולם הזה הכל הוא מהשי"ת, והוא אין ממש.

והנה יש תרי"ג מצוות דאורייתא ועוד שבע מצוות דרבנן וכיחד הם תר"כ מצוות שהם האותיות של כת"ר. והנה המספר שלש מאות ועשרה, הוא חצי מהמספר של תר"כ מצוות, וכעת יובן שכוונת הכתוב לא יכול להיות כפשוטו 'להנחיל אוהבי יש', שהרי בחינת 'יש' אינו דבר רצוי, וכל עבודתנו הוא להגיע לבחינת 'אין', אלא על כרחך שכוונת הכתוב הוא ל'ש"י עולמות' שזה חצי ממספר המצוות שהם תר"כ, וזה מה שכתוב להנחיל אוהבי יש, שיזכה האדם לדעת ולהשכיל שהוא רק חצי מהמצוות, ועליו עוד לעבוד הרבה, וע"י כך יבוא לידי שפלות ואין.

יעזור השי"ת שכ"ק אבי ז"ל יהיה שיקוצו וירננו שוכני עפר עם ביאת מליץ יושר לכולנו, עדי נוכח גוא"צ בב"א.

שמחת השבע ברכות לחתן הר"ר חיים פכמן נ"ו
בן הרה"ג ר' שלמה זלמן פכמן שליט"א
יום רביעי פרשת בא אור לד' שבט תשפ"ב

עסוקים במצותי, ופוסח אני עליכם. ופסחתי - והמלתי, ודומה לו פסוח והמליט (ישעיה לא ה), ואני אומר, כל פסיחה לשון דלוג וקפיצה, ופסחתי, מדלג היה מבתי ישראל לבתי מצרים, שהיו שרונים זה בתוך זה.

ואמר רבי משה לייב סאסובער דלפי פירושו של רש"י היה צריך להיות כתוב בפסוק 'ופסחתי מעליכם', למה כתוב 'ופסחתי עליכם', אלא הכונה היא שכשראה הקב"ה שיש בית יהודי שמקיימים מצוות ה', התחיל לרקוד על הבית מרוב שמחה, כמ"ש רש"י שפסחתי הוא לשון דילוג וקפיצה. או אז קם רבי משה לייב סאסובער מעל מקומו והתחיל לרקוד בהתלהבות עצומה על השולחן של הרבי ר' אלימלך, ואמר בקול 'דא וואינט א יוד' (פה גר יהודי), כשכוונתו על הבית של הרבי ר' אלימלך זי"ע.

פותחין בכבוד האכסניא - ואמנם מלך פורץ גדר, וחתן שדומה למלך הוא האכסניא האמיתי, אבל בכל זאת נפתח בשבח על האכסניא.

הנה הזכירו כאן שהערב הוא יומא דהילולא קדישא של הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זי"ע, ואומר איזה דבר ממנו. מספרים שרבי משה לייב מסאסוב הגיע פעם לשבות אצל הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, והר"ר אלימלך כיבד אותו בעריכת השולחן בליל שבת להגיד דברי תורה, פתח רבי משה לייב ואמר כתיב בתורה (שמות יב יג) והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים. ומפרש רש"י (שם) וראיתי את הדם - הכל גלוי לפניו, אלא אמר הקב"ה נותן אני את עיני לראות שאתם

שנה טובה, וזה הכוונה מה שאמר הרה"ק מאפמא שיהי רצון שמהיום, כשרואים איך שהגויים מתנהגים ביום זה, תחל שנה טובה לישראל. והדברים הם כמו שאמרנו שכשהקב"ה רואה איך שהגוי מתנהג בראש השנה שלו, ואיך היהודי מתנהג בראש השנה, מזה עצמו יחול שנה טובה לישראל.

לאחר הטיש ניגש אלי הרה"ג רבי יעקב יצחק פרקל הי"ו, וסיפר לי שפעם היה בארה"ב בפלעמבוש אצל ש"ב כ"ק אדמו"ר שליט"א על ראש השנה, ובבוקר בדרך לתפילה, שכב גוי שיכור בשכנות לבית המדרש, אמר לו בנו של האדמו"ר ש"ב הרה"ג רבי מרדכי שליט"א, ראית מה שהיה בחוץ, ענה לו כן ראיתי, כשהוא לא הבין למה הוא מתכוון, שאין זה פעם ראשונה שרואה גוי שיכור, אמר לו ראו מה בין בני לבן חמו, אנחנו כולנו היה לנו מצוה לשתות יין אתמול בלילה, לעשות קידוש על היין, לשתות לחיים, וכן לשתות יין משום שמחת יום טוב, ובכל זאת כולם נמצאים בזמן להתפילה בראש השנה, והגוי הזה שתה יין ושיכב כמו שיכור.

ובמו כן בענייננו, אנו חוגגים כאן הערב שמחת שבע ברכות, ויש

בשעליתי במדרגות של הבנין בדרך לשבע ברכות שמעתי שמנגנים ניגונים של ימי קדם אלמע ניגונים מיט א יודעשר חן' (ניגונים עתיקים עם חן יהודי), וחשבתי שגם על הבית הזה אפשר לומר 'דא וואינט א יוד'.

אחד מהניגונים ששרו, היה 'ובכן צדיקים', וזכרוני שהיו שרים אותו ניגון אצל כ"ק אאזמו"ר ז"ל בראש השנה. ואם כבר נזכרתי בראש השנה נימא ביה מילתא. אמרתי בשבוע שעבר בליל שבת קודש שאז בליל שבת התחילה שנה החדשה משנה הלועזית למניינם, וידוע שהרה"ק מאפמא זי"ע (מובא בספר אהלי יעקב קב.) היה מאחל ביום זה, שיתן ה' שמהיום תחל שנה טובה לישראל.

ושמעתי בשם כ"ק אאזמו"ר זי"ע שנתן טעם בדברי הרה"ק הנ"ל, שאצל הגויים חוגגים את ראש השנה שלהם בהוללות ומעשים רעים, ואח"כ שומעים על הרבה הריגות שהיה מחמת החג שלהם, שהם משתכרים ועושים מעשים מגונים, ושולחים יד איש אל אחיו.

אבל לא כן אצל עם ישראל שעומדים ביום ראש השנה רוב היום בבית המדרש בתפילה ותחנונים שיהיה להם

הבדל גדול בין א אידישער שמחה, לשמחה שלהם.

צמצם עצמו כדי שיוכל לברוא את העולם.

היום בערב אנחנו נוהגים לא ללמוד שכן היום חל 'ניטל', ובכל זאת אומר כאן דברי תורה הערב. בבעלזא כשהיה חל 'ניטל' בשבת, היו הרביים אומרים תורה, ואמרו שהתורה שלהם הוא תפילה, וחשבתני שמה שאני אומר הערב, זה לא בבחינת לימוד תורה, אלא בגדר שמחת חתן וכלה.

והנה חתן הוא באותה בחינה, וכ"ק אאזמו"ר זי"ע אמר פעם שזה הענין במה שמעמידין את החתן תחת חופה של ד' עמודין לרמוז לו שעד עכשיו היה חופשי בחייו, ועכשיו הוא צריך לצמצם את עצמו כדי שיוכל לחיות יחד עם עוד נפש.

ויש לומר שענין של 'ניטל' קשור להענין של חתן וכלה, כשמגיע 'ניטל' הגם שיש לכל יהודי רצון עז ללמוד תורה, כשמגיע 'ניטל' אנו מצמצמים את עצמינו בגלל שאנחנו לא רוצים שהלימוד שלנו ילכו לכוחות הטומאה ר"ל.

אתמול בלילה הגעתי לנחם את כ"ק אדמו"ר מדזיקוב וויזניץ שליט"א, שיושב שבעה על פטירת אחותו ע"ה, וסיפרתי לו סיפור שהיה עם כ"ק זקני גאב"ד חוסט זצ"ל שסיפרה לי להבחל"ח אימי תליט"א, זקני היה חתן האמרי חיים מויזניץ זצ"ל בזיווג שלישי, כשהוא התחתן עם בתו של האדמו"ר מויזניץ, היא הגישה לו כל ערב לארוחת ערב אותם מאכלים, וזקני ז"ל היה כבר לא היה יכול לאכול את אותם דברים כל ערב, אמנם בהיותו עדין הנפש לא ידע איך לומר לה, שהוא כבר לא יכול לאכול אותם הדברים כל ערב. לכן טכס עצה והלך לרופא וביקש ממנו שירשום לו פתק שיש לו אלרגיה לתירס, שזה היה אחד מהמאכלים שהיא הגישה

במו כן כשחתן וכלה מתחתנים זה ענין של צמצום, שכל אחד מהם חייב לצמצם עצמו, כדי שיוכלו לגור באהבה חיבה וריעות. וכמו שאמרתי פעם בכוונת חתן דומה למלך, שהכוונה שחתן צריך להיות דמיון של מלך מלכי המלכים, כמו שריבוננו של עולם ברא את עולמו מתוך צמצום, שהרי הקב"ה בעצם הוא בבחינת 'אין עוד' בלי גבול ושיעור, ובכל זאת

הוא המרק הזה, כשהוא שמע זאת, לא ידע מה לעשות, שאם יגיד לאשתו שבאמת הוא לא אוהב את המרק, ועד היום לא אמר שום דבר לאמו מפאת כיבוד אב, אז היא לא תאמין כשהוא אומר שהאוכל ערב לחיך, כי תחשוב שהוא אומר שהוא אוהב את האוכל כדי שלא להעליב אותה, ולכן הוא אכל את המרק הזה כל ימי חייו, זה מה שנקרא צמצום באמת.

יעזור השי"ת שיוזבו החתן וכלה להקים בית נאמן בישראל, ויהי רצון שהזיווג יעלה יפה. ויוזבו המחוננים וכל המשפחות לראות מלוא חפניים נחת ותענוג דקדושה מהם ומכל יוצ"ח מתוך שמחה והרחבה עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

לו כל ערב, ומאז החליפה והגישה לו כל ערב אפונה במקום התירס.

וסיפר לי האדמו"ר מדזיקוב ויניץ מה שהיה עם אביו של הרב קובלסקי שליט"א ממאורות הדף היומי, שאמו היתה מגישה לו כל יום שישי מרק, והיה לו מאוד קשה לאכול את המרק, אבל מפני כבודה של אמו לא אמר שום דבר, והיה אוכל את המרק עד הסוף, והיה מודה לאמו על שעשתה לו את המרק, כשהוא התחתן חשב שהוא כבר נפטר מלאכול מרק זה, אלא באמצע השבע ברכות הוא שמע מאחורי המחיצה איך שכלתו הטרייה שואלת מאמה שלו, מה אוהב החתן לאכול, ענתה לה אמו, שאני לא יודעת, אבל דבר אחד שאני יודעת שהוא מאוד אוהב

הוצאות הגליון נדבת ידידנו
הרב הר"ר **מרדכי שלמה רבינוביץ** הי"ו
לדגל שמחת החתונה לבנו

שמחת החתונה תתקיים ביום שלישי הבעל"ט
יום שנכפל בו כי טוב ט"ז בשבט תשפ"ב פרשת יתרו
באולמי "בית ברכה" רחוב רבי עקיבא 34 ביתר עילית

יזכו לקשר של קיימא ושהזיווג יעלה יפה יפה
שיהיה בניין עדי עד